

вията, а Дубровникъ билъ твърде далечъ. Това, което трѣбва да се предполага е, че русенскитѣ търговци влѣзли въ непосредственъ контактъ съ търговцитѣ въ Цариградъ. И действително, въ една аварийна смѣтка отъ 1688 г., съставена отъ Лука Барка, виденъ дубровчанинъ въ Пера, се поменава, че последния изнасялъ отъ България, и то отъ Русе, Варна, Провадия и Шуменъ, кожи направо по море за Дубровникъ. Загубата, сполетяла този транспортъ, била разхвърлена върху отдѣлнитѣ дубровчани, чиито стоки били експедирани отъ поменатия Барка. Въ тѣзи смѣтки сж споменати всичко 5 души дубровчани, изнасящи стоки, по единъ отъ Русе, Варна, Шуменъ, Провадия и Силистра. Отъ Русе е показанъ Лука Антикевичъ, сжщия, който се споменава нѣколко години по-рано въ нѣкои писма, произхождащи отъ Русе. Самъ Лука Барка изнесълъ за 3000 пиастра кожи отъ Провадия и Русе¹⁾.

Споредъ митническитѣ книги презъ 1688 г. сж минали отъ и за Русе кожи и други стоки за 4197 пиастра²⁾. Отбелязани сж сжщо по смѣтката на русенския търговецъ Антикевичъ разни кожи и платове за 1198 пиастри³⁾.

Отъ тѣзи смѣтки се разбира, че частъ отъ русенската външна търговия е била направлявана по Дунава и по Черното море. Транспортитѣ отъ Русе се насочвали обикновено презъ Провадия и Варна за далечнитѣ тържища. Въ Варна имало сжщо единъ дубровчанинъ, който сигурно е посредничалъ въ този износъ.

Това сж последнитѣ сведения за търговията на гр. Русе, запазени къмъ края на 17 в. По това време избухнало Чипровското възстание, като последица на което дубровчанитѣ напустнали българскитѣ земи. Голѣмитѣ колонии въ Силистра и Провадия се разпръснали. Една частъ отъ дубровчанитѣ се заселила въ Русе, гдето тѣ се помжчили да модернизиратъ своята търговия. Само нѣколцина отъ тѣхъ сж успѣли да продължатъ още съ около 50 години своята стопанска дейность, следъ което липсватъ всѣкакви сведения за тѣхъ.

7. Разградъ.

Отъ запазенитѣ документи въ архивитѣ на Дубровникъ и Римъ се разбира, че Разградъ е билъ градъ вече къмъ срѣдата на 16 в. Той се споменава наредъ съ Провадия, Силистра и Шуменъ, като значителенъ експортенъ центъръ на сурови кожи. Стопанската сжщность на града не се отличавала отъ тази на Провадия. И двата града били

¹⁾ „e 1400 di bovi tanto di conto suo, quanto per quello di Giuseppe Ivanovik, habitante in Baba, Pietro Gioan in Schumman e Lucha Antikevik in Rustschik . . .“ fasc. 37. № 1784.

²⁾ „Sr Lucha Barcha caricò sopra il Pinco Corona cuoi pezze 3000 si valutano ad Piaster 1 $\frac{1}{4}$ fanno . . . 3750.

Pezze 57 $\frac{1}{2}$ londre spedice per Russi et altri luoghi ad pias. 73 . . . 4197·60" п. т.

³⁾ „Sr Lucha Antikevich cuori di manzo.

pezze 161	214·80
-----------	--------

„ 343 vacche ad aspri 117	333·71
---------------------------	--------

detto portato p ^{nno} pezze 10	650·—
---	-------

1198·51

п. т.